

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 15 listopada 2022 r.

DIH-2.707.40.2022.CS

DECYZJA DIH-2 NR 49/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 154 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez pełnomocnika Pana Zbigniewa Szeligi prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EXTRANS Zbigniew Szeliga w Sędziszowie Małopolskim (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) – od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lipca 2022 r. (sygn. KP.8361.131.2022, KP.8361.148.2022, KP.8361.155.2022, KP.8361.175.2022), zarządzającej wycofanie z obrotu znajdującego się w zbiorniku nr 4 na stacji paliw w (...) własności Przedsiębiorcy, partii oleju napędowego w ilości (...), wartości (...),

postanowił

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 sierpnia 2022 r. pełnomocnik Przedsiębiorcy, wniósł odwołanie od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lipca 2022 r. (sygn. KP.8361.131.2022, KP.8361.148.2022, KP.8361.155.2022, KP.8361.175.2022), zarządzającej wycofanie z obrotu znajdującego się w zbiorniku nr 4 na stacji paliw (...) własności Przedsiębiorcy, partii oleju napędowego w ilości (...), wartości (...), zabezpieczonej postanowieniem o zabezpieczeniu produktów z dnia 23 czerwca 2022 r.

Pismem z 17 sierpnia 2022 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw w (...), należącej do Przedsiębiorcy. W trakcie kontroli przeprowadzonej 7 czerwca 2022 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 8259,28 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0702/22/9451 i próbkę kontrolną numer 8752/22/9451 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 001577.

Następnie inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 8 czerwca 2022 r. próbkę oleju napędowego nr 0702/22/9451 i próbkę kontrolną nr 8752/22/9451 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/76/2022.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 76/M/TA2/2022) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0702/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 23 czerwca 2022 r., inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali pracowników kontrolowanej stacji paliw o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 7 czerwca 2022 r. o numerze 0702/22/9451, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 8752/22/9451, pobranej w toku kontroli 7 czerwca 2022 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Ponadto w trakcie kontroli przeprowadzonej 23 czerwca 2022 r., z uwagi na nowe dostawy oleju napędowego oraz wcześniejszy negatywny wynik badania próbki o numerze 0702/22/9451, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 3291,90 litrów próbki oleju

napędowego, tj. próbkę numer 0821/22/9451 i próbkę kontrolną numer 7545/22/9451 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 001581.

Postanowieniem z 23 czerwca 2022 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zabezpieczył olej napędowy w ilości 3291,90 litrów znajdujący się w zbiorniku nr 4 na stacji paliw w (...), należącej do Strony.

Następnie inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 24 czerwca 2022 r. próbkę oleju napędowego nr 0821/22/9451 i próbkę kontrolną nr 7545/22/9451 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/93/2022.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 93/M/TA2/2022) wykazały, że oferowany w dniu kontroli 23 czerwca 2022 r. olej napędowy (o numerze próbki 0821/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 4 lipca 2022 r., inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 23 czerwca 2022 r. o numerze 0821/22/9451, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7545/22/9451, pobranej w toku kontroli 23 czerwca 2022 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Pismem z 4 lipca 2022 r. Przedsiębiorca zrezygnował z badań próbek kontrolnych pobranych 7 i 23 czerwca 2022 r., a następnie w piśmie z 6 lipca 2022 r. poprosił o nieuwzględnienie swojej rezygnacji.

W piśmie z 6 lipca 2022 r. Strona złożyła wyjaśnienia dotyczące miedzianych elementów infrastruktury kontrolowanej stacji paliw oraz wniosła o pobranie kolejnej próbki oleju napędowego, bezpośrednio ze zbiornika.

W piśmie z 12 lipca 2022 r. Przedsiębiorca ponowił swój wniosek o pobranie kolejnej próbki oleju napędowego, bezpośrednio ze zbiornika.

W piśmie z 14 lipca 2022 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do ww. wniosku Strony.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 20-21 lipca 2022 r. uchylono postanowienie o zabezpieczeniu z 23 czerwca 2022 r. i wydano decyzję zarządzającą wycofanie z obrotu znajdującego się w zbiorniku nr 4 na stacji paliw (...) własności Przedsiębiorcy, partii oleju napędowego w ilości (...), wartości (...), zabezpieczonej postanowieniem o zabezpieczeniu produktów z dnia 23 czerwca 2022 r.

W toku kontroli, Strona wniosła uwagi bezpośrednio do protokołu.

W piśmie z 27 lipca 2022 r. Przedsiębiorca kolejny raz przedstawił swoje stanowisko, dotyczące pobrania próbki oleju napędowego bezpośrednio ze zbiornika.

W piśmie z 3 sierpnia 2022 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do uwag Strony wniesionych bezpośrednio do protokołu kontroli 20 lipca 2022 r.

Pismem z 4 sierpnia 2022 r. pełnomocnik Przedsiębiorcy wniósł odwołanie od ww. decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lipca 2022 r. W ocenie Strony decyzja ta narusza przepisy art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1, a także przepis art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2 pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 18 ust. 1 i 4 ustawy o Inspekcji Handlowej. Z tych też względów, zdaniem Przedsiębiorcy zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona w całości, a niniejsze postępowanie umorzone. Ponadto Strona wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Pismem z 17 sierpnia 2022 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami kontroli.

Pismem z 24 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Ponadto Przedsiębiorcę wezwano do przedłożenia – w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma – dowodów na wymianę miedzianych elementów instalacji

wydawczej na kontrolowanej stacji paliw w (...), o którym to działaniu informowano w treści odwołania.

Przy piśmie z 2 września 2022 r. Przedsiębiorca przedstawił dowody na modernizację infrastruktury stacji paliw, w postaci faktur oraz raportów serwisowych.

Mając na względzie stanowisko Strony, iż niespełnianie wymagań jakościowych przez olej napędowy wynika z kontaktu paliwa z miedzianymi elementami infrastruktury stacji paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 20 września 2022 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 4, na stacji paliw (...), należącej do Przedsiębiorcy. Pismem z 20 września 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o pomoc w przeprowadzeniu dodatkowego postępowania dowodowego.

Postanowieniem z 22 września 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 15 listopada 2022 r.

Postanowieniem z 5 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprostował oczywistą omyłkę pisarską w swoim postanowieniu z 20 września 2022 r.

W dniu 5 października 2022 r. na stacji paliw w (...), należącej do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 3198,52 litrów znajdującego się w zbiorniku nr 4 oleju napędowego próbkę numer 0510/22/9451 w ilości 4 litry, na podstawie protokołu z przeprowadzenia dodatkowego dowodu z 5 października 2022r. Następnie próbkę oleju napędowego nr 0510/22/9451 dostarczono do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/175/2022.

Należy w tym miejscu dodać, iż osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy, oświadczyła do protokołu, iż olej napędowy zgromadzony w zbiorniku nr 4 jest tym samym olejem napędowym, który został wycofany z obrotu decyzją Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lipca 2022 r. (sygn. KP.8361.131.2022, KP.8361.148.2022, KP.8361.155.2022, KP.8361.175.2022).

Badania laboratoryjne przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego

w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 175/M/TA2/2021) wykazały, że olej napędowy (o numerze próbki 0510/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Przy piśmie z 19 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazał Przedsiębiorcy egzemplarz sprawozdania z badań nr 175/M/TA2/2021 oraz zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 76/M/TA2/2022) wykazały, że oferowany w dniu 7 czerwca 2022 r. olej napędowy (o numerze próbki 0702/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 93/M/TA2/2022) wykazały, że oferowany w dniu 23 czerwca 2022 r. olej napędowy (o numerze próbki 0821/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 7 i 23 czerwca 2022 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna. Jednocześnie wypada zauważyć, iż Strona zrezygnowała ze złożenia wniosku o zbadanie próbek kontrolnych. Na marginesie należy także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Niezależnie jednak od wyników badań próbki i próbki kontrolnej, pobranych w toku kontroli w ramach systemu monitorowania i kontrolowania paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na względzie stanowisko Strony wyrażone zarówno w toku kontroli, jak i w odwołaniu, postanowieniem z 20 września 2022 r. zdecydował o przeprowadzeniu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów polegającego na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 4, na stacji paliw w (...), należącej do Przedsiębiorcy, po dokonaniu przez Przedsiębiorcę wymiany instalacji wydawczej.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 175/M/TA2/2021) wykazały, że olej napędowy (o numerze próbki 0510/22/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 1,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Konkludując powyższe, należy wyraźnie podkreślić, iż zarówno badania próbek paliwa pobranego 7 i 23 czerwca 2022 r. w toku kontroli w ramach systemu monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, jak i badanie próbki pobranej 5 października 2022 r. w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, wykazały że olej napędowy zgromadzony w zbiorniku nr 4 na stacji paliw (...), należącej do Przedsiębiorcy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna (wyrażonych w h i g/m³).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” - stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa. Przepis ten stanowił podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji. Po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranych próbek oleju napędowego, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produktu z obrotu.

W kontekście powyższego, zarzut naruszenia art. 18 ust. 1 i 4 ustawy o Inspekcji Handlowej, należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się zawartych w odwołaniu zarzutów dotyczących naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1, a także przepis art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2 pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż meritum zarzutów Strony sprowadza się do tego, że organ I instancji odmówił pobrania próbki bezpośrednio ze zbiornika, jak i „trzeciej” próbki z dystrybutora, po dokonaniu przez Przedsiębiorcę wymiany instalacji wydawczej.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 7 czerwca 2022 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania w toku kontroli trzeciej próbki paliwa do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Mając jednak na względzie zarzuty podnoszone przez Stronę w odwołaniu, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wymagają one szerszego omówienia.

Na wstępie wypada zauważyć, że kontrola realizowana przez organy Inspekcji Handlowej jest postępowaniem odrębnym od postępowania administracyjnego prowadzonego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Kontrola jakości paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest postępowaniem uregulowanym w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na podstawie art. 15 ust. 1 tej ustawy, do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Ponadto na

podstawie art. 30a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), dalej: „Prawo przedsiębiorców”. Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, do postępowania przed organami Inspekcji w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Jak już wskazano powyżej, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w toku kontroli jakości paliw inspektor IH pobiera dwie próbki paliw – próbkę do badań i próbkę kontrolną, która badana jest na wniosek kontrolowanego.

W związku z powyższym należy podkreślić, że o wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzygać będzie cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, winny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w toku kontroli w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z dnia: 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z dnia 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15, wydanych w sprawach skarg na decyzje wydane w oparciu o art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Z przekazanych przy odwołaniu akt sprawy wynika, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność pobranego w trakcie kontroli oleju napędowego z wymaganiami jakościowymi określonymi w rozporządzeniu, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną. Z uwagi, że po sporządzeniu protokołu kontroli w dniu 7 czerwca 2022 r. wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne nieznanne organowi w chwili przeprowadzania kontroli, tj. że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, na podstawie art. 58 ust. 2 pkt 8 ustawy Prawo przedsiębiorców, na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw, przeprowadzono powtórny kontrolę dotyczącą jakości paliw ciekłych, tj. oleju

napędowego. Powyższa sytuacja, stanowi wyjątek od zakazu przeprowadzania powtórnych kontroli o tożsamym przedmiocie ustanowionego w art. 58 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

W świetle powyższego należy wyjaśnić, sama informacja o zamiarze modernizacji infrastruktury stacji paliw, nie może stanowić takiej podstawy do przeprowadzenia ponownej kontroli. Ponadto należy zauważyć, że organy Inspekcji Handlowej nie wszczynają kontroli na wniosek, a działania Strony w tym zakresie – sprowadzające się do żądania pobrania „trzeciej” próbki – należało potraktować jako wniosek o kolejną kontrolę.

Analiza akt sprawy nie pozostawia wątpliwości co do faktu, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wszczął i nie prowadził wobec Przedsiębiorcy postępowania administracyjnego w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Nie mógł tym samym rozpatrzyć wniosku o przeprowadzenie dowodu z pobrania „trzeciej” próbki, w oparciu o przepisy tego Kodeksu, szczególnie, że nie wszczyna kontroli na wniosek, a przytaczane tu już wielokrotnie przepisy prawa materialnego, przewidują pobranie jedynie dwóch próbek w toku kontroli.

Na tle powyższego, odmiennie wygląda postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które toczy się w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Organ II instancji, kierując się zasadą wyrażoną w przepisie art. 75 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem, działając na zasadzie art. 78 § 1 tego Kodeksu, uwzględnił żądanie Strony dotyczące poboru „trzeciej” próbki i postanowieniem z 20 września 2022 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 4, na stacji paliw w (...), należącej do Przedsiębiorcy, po dokonaniu przez Przedsiębiorcę wymiany instalacji wydawczej.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu konstrukcji infrastruktury stacji paliw na jakość paliwa pobieranego z dystrybutora (odmierzacza), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż kontrole 7 i 23 czerwca 2022 r. odbyły się na ogólnodostępnej stacji paliw w (...). Próbki oleju napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji i sprzedaży konsumentom paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw, które tankują klienci. Konsument tankuje pojazd bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez Stronę kwestia wpływu miedzianej konstrukcji rurociągu na jakość paliwa, nie może uzasadniać oferowania konsumentom paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań konstrukcyjnych rurociągu, odmierzacza i zbiornika, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. Sugestie Strony, iż niewłaściwa jakość paliwa nie wynika z jego składu, lecz jest uwarunkowana działaniem czynników zewnętrznych związanych z miedzianą budową rurociągu, nie ma wpływu na uznanie, iż paliwo spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach. Ponownie zatem należy podkreślić, iż zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki. Niemniej jednak, z uwagi na stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu dotyczące wyeliminowania miedzianych elementów rurociągu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kierując się zasadą prawdy obiektywnej, wskazaną w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, zdecydował się na przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów. Wyniki tego postępowania, o których mowa powyżej, wskazują, iż pomimo modernizacji infrastruktury stacji paliw, paliwo zgromadzone w zbiorniku nr 4 nadal nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów. Dlatego też, nakazanie wycofania zakwestionowanego paliwa z obrotu było zasadne ze względu na bezpieczeństwo i uzasadniony interes konsumenta. Nie sposób również pominąć faktu, że jak wykazały badania laboratoryjne wszystkich trzech próbek, naruszenie wymagań jakościowych w tym przypadku ma charakter skrajny i skrajność ta w tym samym stopniu dotyczy stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h”, jak i w „g/m³”.

Biorąc powyższe pod uwagę, a w szczególności mając na względzie wyniki badań przeprowadzonych w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1 oraz art. 84 Kodeksu postępowania administracyjnego, a także przepisu art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2 pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i art. 18 ust. 1 i 4 ustawy o Inspekcji Handlowej, należy uznać za niezasadne.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany sprawozdaniami z badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratorium, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez Przedsiębiorcę olej napędowy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. W tym miejscu ponownie należy przytoczyć dyspozycję art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki. Tym samym już wyniki badań próbki nr 0702/22/9451 i próbki kontrolnej nr 0821/22/9451, pobranych do badań w dniu kontroli, stanowiły o tym, iż oferowany przez Przedsiębiorcę olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych. Niemniej jednak, co podniesiono już powyżej, z uwagi na stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu dotyczące wyeliminowania miedzianych elementów rurociągu, przeprowadzono dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów. Badania pobranej w ramach tego postępowania próbki nr 0510/22/9451, potwierdziły, iż oferowany olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lipca 2022 r. (sygn. KP.8361.131.2022, KP.8361.148.2022, KP.8361.155.2022, KP.8361.175.2022), zarządzającej wycofanie z obrotu znajdującego się w zbiorniku nr 4 na stacji paliw w (...) własności Przedsiębiorcy, partii oleju napędowego w ilości (...), wartości (...).

Odnosząc się natomiast do wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy, należy na wstępie zauważyć, iż Strona nie wskazuje co rozumie przez „rozstrzygnięcie sprawy”. Zważywszy na treść odwołania można dojść do różnych wniosków np., że Stronie chodzi o pobranie „trzeciej” próbki lub wydanie decyzji przez organ II instancji, bądź rozstrzygnięcie sprawy przed Sądem. Trudno jest zatem merytorycznie odnieść się do tego wniosku. Natomiast nie sposób pominąć faktu, iż art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach

wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji. W tym miejscu należy jednak zauważyć, iż podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji stanowił art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej. Z kolei art. 18 ust. 4 tejże ustawy stanowi, iż decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Innymi słowy, rygor natychmiastowej wykonalności został w niniejszym postępowaniu nadany z mocy ustawy i w konsekwencji nie można go znieść. Dlatego też, wniosek Strony należy w tym przypadku uznać za bezprzedmiotowy.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie

wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 53).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/